

Informacije

Prikazi (19 knjiga)

Novije izašle knjige (popis 37 knjiga)

D. Goetze

»KULTURA SIROMASTVA« I DRUŠTVENA STVARNOST — ZBOGOM TEORIJO

U raspravi o teoriji »kulture siromaštva« D. Goetze polemizira sa njenim tvorcem Oscarom Lewisom, pobijajući njegovu osnovnu pretpostavku, da je kultura siromaštva transkulturno homogena. Goetze se poziva na iskustvena istraživanja u Latinskoj Americi koja odbacuje navedenu pretpostavku i u raspravi, traga za logičkom Lewisovom greškom.

Vol. XI, br. 4, 1971.

Broj je posvećen poljoprivrednim problemima Evrope, a pripremljen je za potrebe radnog sastanka Evropske komisije za poljoprivredu (ECA) FAO. Naslov osnovnog referata oko kojeg su se okupili diskutanti, bio je: »Društvena situacija starih ljudi u seoskim područjima«. U ovom je broju još prikazana 21 knjiga i lista od 40 skorije objavljenih socioloških djela.

Vojislav Đurić

AMERICAN SOCIOLOGICAL REVIEW

Vol. 38, br. 4, kolovoz 1973.

Whitney Pope: Klasično o klasičnom: Parsonsova interpretacija Durkheima; Siamak Movahedi i Richard H. Ogles: Aksiomska teorija, informativna vrijednost suda i »pravila derivacije u svakidašnjem jeziku«; Robert E. Cole: Funkcionalne alternative i ekonomski razvoj: Empirijski primjer stalne zaposlenosti u Japanu; Barbara Jacobson i John M. Kendrick: Obrazovanje i pokretljivost: Od zaslužnosti do nasliednosti; Paul Ritterband i Richard Silberstein: Grupni neredi u državnim školama; Bruce H. Mayhew: Veličina sistema i vladajuće elite; Maximilian H. von Broembsen i Louis N. Gray: Veličina i vladajuće elite: Posljedice rasta sistema na strukturu moći; David A. Specht: Veličina sistema i strukturalna diferencijacija u

tormalnim organizacijama: Alternativni granični generator; Jonathan Kelley: Kauzalni lančani modeli za socioekonomski uspjeh.

Komentari.

Whitney Pope:

KLASIČNO O KLASIČNOM: Parsonsova interpretacija Durkheima.

Parsonsovo tumačenje Durkheimovog djela, koje je on prvi puta iznio u svom radu *Struktura društvene akcije*, nesumnjivo je najutjecajnije interpretacija koja se dosad pojavila na engleskom jezičnom području. Parsons pokušava dokazima potkrijepiti Durkheimov pomak od pozitivizma prema voljnoj teoriji akcije i idealizmu. Po mišljenju W. Popea on u tome ne uspijeva. Parsonsova interpretacija često je jednako toliko u službi njegovih vlastitih pogleda koliko i Durkheimovih. Autor ispituje Durkheimovu teoriju u svijetlu njegovih težnja i pretpostavka te otkriva ozbiljne pogreške u Parsonsovoj analizi.

Vol. 38, br. 5, listopad 1973.

Allan Mazur: Unakrsna usporedba statusa u malim utvrđenim grupama; John H. Kunkel i Richard H. Nagasawa: Behavioristički model čovjeka: prijedlozi i implikacije; H. W. Smith: Interpersonalna razvojna dinamika kroz djetinjstvo; Roberta G. Simmons, Florence Rosenberg i Morris Rosenberg: Poremećaj predodžbe o sebi u pubertetu; Mary R. Jackman i Robert W. Jackman: Jedna interpretacija odnosa između objektivnog i subjektivnog statusa; Edna Bonacich: Teorija posredničkih manjina; Albert I. Hermalin i Reynolds Farley: Mogućnost stambene integracije u gradovima i predgrađima: Posljedice nesuglasica; William R. Morgan i Terry Nichols Clark: Uzroci rasnih nemira: Tumačenje na razini pritužbi; Robert Brannon, Gary Cyphers, Sharlene Hesse, Susan Hesselbart, Roberta Keane, Howard Schuman, Thomas Viccaro i Diana Wright: Stav i akcija: Terenski eksperiment pridružen općem popisu stanovništva; J. Allen Williams, Jr., Nicholas Babchuk i David R. Johnson: Dobrovoljna udruženja i manjinski status: komparativna analiza Crnaca, Meksikanaca i Angloamerikanaca.

Mary R. Jackman i Robert W. Jackman:

JEDNA INTERPRETACIJA ODNOSA IZMEĐU OBJEKTIVNOG I SUBJEKTIVNOG STATUSA

Pluralistički i »interesno-grupni« (ili modificirani marksistički) pogled na društvo pružaju dva različita skupa hipoteza o odnosu između objektivnog i subjektivnog društvenog statusa i uloji ostalih varijabla u ovom odnosu. Posluživši se osnovnim podacima iz jedne prijašnje ankete (1964) provedene na stratificiranom uzorku, autori su u ovom radu potpunije ispitali različite hipoteze. Započeli su s nizom jednostavnih formulacija koje su razvili u jedan multivarijantni povratni sistem. Zaključili su da interesno-grupni pristup daje konzistentnije podatke nego pluralistički pristup.

Vol. 38, br. 6, prosinac 1973.

Mirra Komarovsky: Neki problemi analize uloga; Karen E. Paige i Jeffery M. Paige: Politika porođajne prakse; Strateška analiza; David P. Phillips, i Kenneth A. Feldman: Pad smrtnosti prije ceremonijalnih prigoda; Neki novi odnosi društvene integracije i pokretljivosti; William H. Form: Unutarnja stratifikacija radničke klase; Sistemska uključenost automobilskih radnika u četiri zemlje; Carl A. Sheingold: Društveni spletovi i glasanje; Uškrnuće jednog istraživačkog programa; Clark McPhail i David L. Miller: Proces okupljanja: Teorijsko i empirijsko ispitivanje; Sandra J. Ball — Rokeach: Vrijednosti i nasilje: Ispitivanje teze o subkulturi nasilja; John Henry Freeman: Okolina, tehnologija i administrativna jačina proizvodnih organizacija; John L. Hammond, Jr.: Dva izvora pogrešaka kod ekološke korelacije; David L. Klemmack, Thomas A. Leggette i Lawrence S. Mayer: Promjenljive egzogene varijable u analizi traga (path analysis).

William H. Form:

UNUTARNJA STRATIFIKACIJA RADNIČKE KLASA: Sistemska uključenost automobilskih radnika u četiri zemlje

Značaj strukturalne diferencijacije za društvenu stratifikaciju rijetko je empirijski ispitivan. U ovom istraživanju

autor uspoređuje automobilske radnike različitih kvalifikacija prema njihovoj uključenosti u obitelj, radnu grupu, sindikat, susjedstvo, komunu i naciju, i to u četiri zemlje različitog stupnja industrijskog razvitka (Indija, Argentina, Italija, SAD). U industrijaliziranim zemljama kvalificirani radnici u usporedbi s ostalim namještenicima više participiraju u društvenim podsystemima koji su povezani s radom i u onima koji nadilaze razinu obitelji i susjedstva. Unutar radničke klase rastuće razlike u participaciji koje prate industrijalizaciju i rastuća društvena moć kvalificiranih radnika u zajednici djelomično proizlaze iz njihove veće sposobnosti povezivanja ostalih sistema s njihovim složenim radnim grupama. Industrijalizacija i strukturalna diferencijacija društva ne mogu homogenizirati industrijske radnike nego, naprotiv, stvaraju unutarnje rascjepe koji rastu s porastom društvene moći kvalificiranih radnika i time umanjuju mogućnost stvaranja jednog ujedinjenog i radikalnog pokreta radničke klase.

Vol. 39, br. 1, veljača 1974.

Warren O. Hagstrom: Konkurencija u znanosti; John D. Kasarda: Strukturalne implikacije veličine društvenog sistema; Trostepena analiza; Robert W. Jackman: Politička demokracija i društvena jednakost; Komparativna analiza; Larry H. Long: Siromaštvo i primanje socijalne pomoći među doseljenicima i starosjediocima velikih gradova; Lloyd H. Rogler: Promjena uloge vođe u jednoj portorikanskoj doseljeničkoj zajednici; Howard S. Erlanger: Društvena klasa i tjelesno kažnjavanje u odgoju djece: Ponovna procjena; Walter R. Gove i Patrick Howell: Osobni dohodak i liječenje u bolnicama za duševne bolesti: Usporedba i procjena socijetalne reakcije i psihijatrijskih pogleda; Harvey Moloch i Marilyn Lester: Novosti kao svrsishodno ponašanje: O strateškoj upotrebi svakidašnjih događaja, nesretnih slučajeva i skandala; Archibald O. Haller, Luther B. Otto Robert F. Meyer i George W. Ohlendorf: Razina aspiracija u zvanju: jedna empirijska analiza; William J. Haga, George Graen i Fred Danserau Jr.: Profesionalizam i stvaranje uloga u jednoj uslužnoj organizaciji: Longitudinalno istraživanje.

Komentari.

John D. Kasarda:

STRUKTURALNE IMPLIKACIJE VELIČINE DRUŠTVENOG SISTEMA: Trostepena analiza

U ovom radu autor ispituje strukturalne implikacije veličine društvenog sistema na tri razine njegove hijerarhije: institucionalnoj, komunalnoj i socijetalnoj. Tabela i korelaciona analiza ukazuju na to da znatna veličina ima snažan utjecaj na unutarnju organizaciju društvenih sistema na svakoj razini. Veličina ima najširi utjecaj na komunikacionu strukturu društvenih sistema. Što se sistem povećava, nerazmjerno velike količine ljudskih sposobnosti uklapaju se u komunikacione komponente institucija, komuna i društva. Profesionalne i tehničke funkcije također teže da se nerazmjerno povećaju, ali ni izdaleka toliko koliko komunikacione funkcije. I komparativna analiza pokazuje da se rezultati tekućih istraživanja o negativnom utjecaju veličine na rukovođenje strukture ne mogu generalizirati na veće i difuznije društvene sisteme.

Vol. 39, br. 2, travanj 1974.

Reinhard Bendix: Najednakost i društvena struktura: Usporedba Marxa i Webera; Edward O. Laumann, Lois M. Verbrugge i Franz U. Pappi: Kauzalni modeli u ispitivanju strukture utjecaja elite u zajednici; John L. Hammond: Ponovni procvat religije i politika suprotstavljanja ropstvu; Anne Foner: Dobna stratifikacija i starosni konflikt u političkom životu; Anthony

M. Orum, Roberta S. Cohen, Sherri Grasmuck i Amy W. Orum: Spol, socijalizacija i politika; Duane F. Alwin: Utjecaj fakulteta na obrazovni i poslovni uspjeh; Peter H. Rossi, Emily Waite, Christine E. Bose i Richard E. Berk: Ozbiljnost kriminalnih djela: Normativna struktura i individualne razlike; Ruth Horowitz i Gary Schwartz: Počast, normativna dvosmislenost i nasilje bandi; William W. Eaton, Jr.: Liječenje u bolnicama za duševne bolesti kao proces ojačavanja; Allen E. Liska: Važna pitanja u sporu o konzistenciji stavova i ponašanja.

Komentari.

Reinhard Bendix:

NEJEDNAKOST I DRUŠTVENA STRUKTURA: Usporedba Marxa i Webera

Autor iznosi da su Marx i Weber posvetili malo prostora raspravi o klasama, ali da je važnost tog pitanja u njihovim djelima dobro poznata. Bendix suprotstavlja marksističku tvrdnju o utemeljenosti klase u organizaciji proizvodnje Weberovu isticanju razlika u statusu i organizirane kolektivne akcije. Po uzoru na Marxa i Webera, on u raspravi pravi razliku između suvremenih i povijesnih tipova nejednakosti i društava. Međutim, Bendix u ovom radu ne ide dalje od usporedbe ova dva klasika.

Ivana Morić